

Dubaj, UAE, 6-10 jula, 2014

Tak som znova v Dubaji. Tentokrat skolenie pre nasich distributorov zo Zalivu a Zapadnej Afriky . Spolu s kolegom z Nemecka. Ubytovanie v Hilton Jumeirah, super. Dorazili sme obaja z Accry velmi skoro rano, ja o siestej. Nevyspaty, unaveny. Potreboval som tento den na regeneraciu. Slnko vsak nemilosrdne palilo, teploty cely tyzden medzi 40 – 45 st. Nastastie hotel poskytol osviezujuce zazemie.

Foto: Hotel Hilton Walk Dubaj

Ocitli sme sa uprostred ramadanu. Na verejnosti sa neda jest ani pit. Jedlo aj nealko pitie po zotmeni. Alkohol len po zotmeni vo vybranych hoteloch a aj to nie vsade. V nasom Hiltone bol alkohol k dostaniu len v jednom bare vnutri hotela, ten bol dost plny a fajcilo sa tam. Takze nic pre nas nejciarov. Tahalo nas to von pozerat futbal. Nastastie boli vsade vonku velke platna a vela obrazoviek.

Foto: Okolie hotela Hilton Walk, Dubaj

Zivotny zazitok: v bare na plazi sme s kolegom pozerali futbal MS Nemecko-Brazilia. Samozrejme bez piva, len s nealkom. Vitazstvo Nemecka 7:1 nad domacou Braziliou bolo sokujuce. Nechcelo sa nam verit vlastnym ociam, take nieco sa stane raz za zivot.

Par poznatok k ramadanu: moslimovia cez den nejedia ani nic nepiju. Konkretny cas sa odvíja od zemepisnej polohy, v zasade od svitania do sumraku. V Dubaji v tom case to bolo d stvrtej rano do 19.15 vecer. Nemoslimovia mozu jest a pit, ale nie na verejnosti, t.j. ani v restauraciach. Moslimovia su velmi dosledni, co im sluzi ku cti. Videl som na svojich moslimskych kolegoch ako to cele prezivaju a dodrziavaju. Kto porusi post, musi nieco venovat chudobnym, taka charita. A dodrziava sa to velmi poctivo. Su povolené vynimky z postu – napr. chori ludia, tehotne a dojciace zeny.

Vecer sa vsetci schadzaju na tzv. Iftar – jedlo po poste. Restauracie su plne, miesto si treba objednat vopred. Cele to prebieha velmi zaujimavo: pred sedmou sa vsetci nahrnu k bufetovym stolom a nalozia si vrchovate taniere zo vsetkeho co je kdispozicii. A je tam toho naozaj hojne. A potom sedia za stolom, vrchovate taniere pred nimi, a caku na gong, ktory ohlasi koniec denneho postu. A vsetci sa potom daju do jedenia. Zaujimave je, ze ked sme s kolegom pred terminom zacili jest a pit, hned pribehla casnicka a slusne nas upozornila ze nemame jest a pit, treba pockat presne na koniec postu. Netreba sa pohorsovati, je to proste taka kultura.

Foto: Iftar – večera po poste, s kolegami v Dubaji

Este jeden postreh – jeden z kolegov moslimov si privstal o tretej rano, aby sa najedol a napil. Potom celý den postil. A večer isiel skoro spat. Naozaj to beru vážne.

Foto: na ceste do Ras-al-Khaima

Pracovne som navstivil emirat Fujairah, smerom na hranice s Omanom. Kopce, hory, hromady kamenia. A množstvo obchodikov pri ceste, veľmi rozovite.

Foto: Trznica pri ceste do Ras-al-Khaima

Odlet do Viedne s Emirates OK, bez problemov.

© Text: Róbert Nádaskay, Foto: Róbert Nádaskay

www.thk.sk, 2014